

4 Сърдцето ми е прескорбно вътре ми, и страхъ смертный нападна на мене.

5 Страхъ и трепетъ прїиде на мене, и ужасъ ме покры.

6 И рекохъ: кой ли щеше ми былъ далъ крыла както на гълъбъ! щехъ да литнемъ и да съ упокоимъ.

7 Это, щехъ да съ отдалечимъ съ вѣганѣ, щехъ да живѣемъ въ пѣстыната. *Διάφασμα.*

8 Щехъ върже да вѣгамъ ѿ устремителныя вѣтаръ, ѿ силната въра.

9 Потопи (ги), Господи: раздѣли языцыте имъ: защото видѣхъ насилїе и препиранѣ у градътъ.

10 Денъ и ношъ завъыкалатъ стѣкныте мѣ: и беззаконїе и нечестїе (е) въ средата мѣ:

11 Лѣкавство въ средата мѣ: прелестъ и лестъ не съ отдалечены ѿ улицыте мѣ.

12 Понеже не ме въбезчести непрїатель, което щехъ да претърпѣвамъ: не се вдигна на мене ненавистнико ми: тогава щехъ да се скроемъ ѿ него.

13 Но тызе, человекъче равнодушне, наставниче мой, и знаемый мой:

14 Който съ разговарахъме заеднѡ со сладость, заеднѡ съ мнозина отъваждахъме въ домътъ Божїй.

15 Нека дойде смерть на нихъ: нека слѣзнатъ живи у ада: защото помеждѡ имъ, въ сѣдалищата имъ, (сѣ) злыни.

16 Язъ камъ Бога ще выкамъ: Господь ще ме спасе.

17 Вечеръ, и заранъ, и пладнинъ ще съ молимъ, и выкамъ: и ще чѣе гласътъ ми.

18 Ще избави съ миръ душата ми ѿ сраженїето, което кыва на мене: защото мнозина съ напротивъ ми.

19 Богъ, Който съществѣва преди вѣковете,